

sportskarriere, kan spare op til uddannelse eller etablering af selvstændig virksomhed, når sportskarrieren er slut. Det har imidlertid været vanskeligt at finde en egnet model til sikring af dette mål: at professionelle sportsfolk efter endt karriere kan få en ordentlig start på arbejdsmarkedet.

Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre var derfor også positive over for det forslag, som Spillerforeningen har fået udarbejdet, og som bl.a. gav sig udslag i beslutningsforslag B 3 om opsparingsordning for professionelle sportsudøvere fremsat af Dansk Folkeparti.

Som led i finanslovaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti blev det herefter aftalt, at regeringen skulle komme med et lovforslag, der skulle tage udgangspunkt i B 3, som derefter bortfaldt.

L 111 er imidlertid et helt andet forslag med et helt andet sigte, hvilket tydeligst markeres af, at der nu ikke længere er tale om professionelle sportsudøvere, men alle former for sportsudøvere – en så afgørende ændring, at Skatteudvalget har måttet anmode Folketingets Lovsekretariat om at vurdere eventuelle identitetsproblemer.

Selv om det konkluderes, at der ikke er identitetsproblemer mellem L 111 og ministerens ændringsforslag, så må det konstateres, at der er afgørende forskelle mellem L 111 og det oprindelige beslutningsforslag B 3, både hvad angår sigte og indhold.

Nu er der ikke mere tale om en målrettet opsparingsordning for professionelle sportsudøvere med henblik på at sikre muligheder for uddannelse eller etablering af selvstændig virksomhed efter endt sportskarriere. Nu er der tale om en opsparingsordning for alle sportsudøvere omfattende alle former for indtægt fra sportsudøvelsen, og således at de opsparede midler kan bruges fuldstændig frit til alt mellem himmel og jord.

Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre finder det ikke velbegrundet, når ministeren ikke mener at kunne finde nogen tilstrækkelig udtømmende og operationel definition af, hvad en professionel sportsudøver er. Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre mener heller ikke, at ministeren på betryggende vis har kunnet afgrænse, hvad der skal forstås ved beløb, der hidrører fra den skattepligtiges sportsudøvelse.

Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre finder det helt uacceptabelt, at personkredsen udvandes, og at sigtet med opsparingsordningen ændres fuldstændigt. Hvor det oprindeligt var målet at sikre professionelle sportsudøvere mulighed for en ordentlig start på arbejdsmarkedet efter endt karriere, så er der nu tale om en ordning, hvor der ikke er noget klart mål, men hvor de opsparede midler kan bruges til alle mulige formål. Det sikres ikke med ordningen, at der skabes muligheder for en god start på arbejdsmarkedet.

Som ordningen nu er udformet, kan der alvorligt stilles spørgsmål om, hvad sportsudøvere egentlig er, hvad beløb, der hidrører fra sportsudøvelse, er, og hvorfor det kun er sportsudøvere, der skal have en sådan opsparingsordning. Mange andre grupper kunne jo med den udvanding, der er tale om, komme i betragtning.

Endelig har Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre hæftet sig ved, at der med ordningen, der også er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 17, åbnes mulighed for, at en arbejdsgiver under visse betingelser kan kræve de opsparede midler udbetalt til sig, hvis sportsudøveren afbryder ansættelsesforholdet, før vedkommende fylder 30 år. Der er altså ingen sikkerhed i ordningen.

Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre kan ikke støtte lovforslaget og beklager, at der ikke – som hævdet – er tale om en udmøntning af sigtet og indholdet i B 3.

Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget er varm tilhænger af en ordning, som gør det muligt for professionelle sportsfolk at spare op til at tage en uddannelse eller starte en virksomhed, når karrieren slutter. Ordningen skal ikke være for de få sportsstjerner, der bliver mangemillionærer, men for det store flertal, der tjener en moderat løn på deres sport, og som stopper brat, når kroppen siger fra eller alderen trykker. De har brug for en hjælpende hånd for at komme videre med f.eks. uddannelse eller støtte til at starte virksomhed, så enden på en god sportskarriere ikke bare bliver et liv i arbejdsløshed.

Derfor var Socialistisk Folkeparti også tilhænger af det forslag, Spillerforeningen udarbejdede, og som i sommeren 2003 blev fremsat af Dansk Folkeparti. Det var en målrettet og socialt afbalanceret model, som samtidig minimerede risikoen for misbrug. Det var derfor også glæde-